

JEL- BESZÉD

Zárójelentés
nyitott
borítékban.

Szines magyar film
Írta: Máriássy Judit
Rendezte:
Luttor Mara

A film látszólag kórházi történet, valójában annak a folyamatnak rajza, mely egy fiatal emberben játszódik le a betegek és orvosok mikro-társadalmának, saját fizikai megpróbáltatásának, az új emberi kapcsolatoknak hatására.

Hőse, Ágh Csaba anyakönyvi adatai szerint már nagykorú. Tizennyolc éves, nyolc osztályt sem végzett segédmunkás, aki ebben az állapotban, hasonszőrű pajtásai társaságában igen jól érzi magát. Egy fusi-munka során baleset éri, de a vizsgálat új, súlyos kórt fed fel. Ellenszenvesen idegen világba, egy budapesti kórházba kerül. Latin szavak és egyre sűrűbb titkok veszik körül. Az egyetlen beteg, aki az otthoni pajtásokhoz hasonlít, kioktatja őt, hogy itt is vannak kivételezettek, egy különszobás kislány lehülyézi... Csaba fél: kívül marad a barátságok, szerelmek, szerelmeskedések körén.

És megszületik a diagnózis, az ítélet: egyik lábfejét amputálni kell. A fiú előbb aláírja a beleegyező nyilatkozatot, aztán visszaköveteli orvosától, dr. Zala Évától. Hazamegy. De fáj a lába, ereje nem a régi, amikor lányt ölel s mikor verekedni kéne, — hajnalban visszaszökik a kórházba. Az orvosnő és a régi ágya várja.

És Csaba aláveti magát a műtétnek, átéli a fájdalom poklát, de lassan csakugyan gondolkozni kezd. Mire lábadozik, már nem idegen. Barátságot köt a „protekciós”, gyógyíthatatlan beteg kislánnyal, Ágnessel, titkon szerelmes lesz az orvosnőbe és egy Szilveszter-est után, ahová Szikszay, a fiatal színész „lopja ki” őt, átéli a halált is. Ágnes halálát. Már szinte bentlakó a kórházban, amikor Zala Éva közli vele: gyógyultan távozhat. Nehéz, új életnek kell nekivágnia.

1974.

